

РЕШЕНИЕ

№ 5999

гр. София, 18.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 64 СЪСТАВ, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА

при участието на секретаря АЛБЕНА Н. КИТАНОВА
като разглежда докладваното от МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА Гражданско дело № 20211110150847 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.124 ГПК.

Предявен е иск по чл.411 КЗ от „ЗАД А.Б.“ АД срещу ЗД „Б.И.“ АД за сумата от 5576,22 лева – непогасен остатък от невъзстановена сума за платено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноски за щети върху МПС „Ф.К.“ с рег. № ** МК, обект на сключен при ищеца договор по застраховка „каска“, настъпили при ПТП от 10.12.2019г. в гр. С**, по вина водач на МПС, чийто застраховател по риска „Г***“ към датата на събитието е ответникът, ведно със законната лихва от 31.08.2021г. (дата на подаване на исковата молба) до окончателното плащане.

Ищецът твърди, че в качеството си на застраховател по имуществена застраховка платил застрахователно обезщетение за щети върху автомобил, причинени при ПТП по вина на водач на МПС, чийто застраховател по риска “Гражданска отговорност” на автомобилистите към датата на събитието е ответникът. По извънсъдебно предявена претенция от ответника постъпило само частично плащане на претенцията. Ищецът претендира непогасения остатък от сумата по платеното застрахователното обезщетение заедно с ликвидационните разноски.

Постъпил е отговор на исковата молба в срока по чл.131 ГПК, с който ответникът оспорва иска. Възражава, че процесното събитие не е покрит по застраховката „каска“ риск. Освен това застрахователната полица по същата застраховка била неподписана. Твърденият механизъм на ПТП не бил доказан. Прави възражение за съпричиняване, тъй като другият водач бил навлезнал в лентата за насрещно движение и с това е допринесъл за настъпване на твърдените вреди. Оспорва иска и по размер.

Софийски районен съд, като взе предвид предявения иск, възраженията срещу него и доказателствата по делото, намира следното:

В тежест на ищеца е да докаже, че в качеството си на застраховател по имуществена застраховка е платил застрахователно обезщетение в твърдения размер за посочените вреди, които са предизвикани по вина на водач на МПС, чийто застраховател по риска „Гражданска отговорност“ към датата на събитието е ответникът и размер на причинените вреди.

Съдът приема за установено, че на 10.12.2019г. в гр. С*** при управление на л.а. „Ф“, модел „П**“ с рег. № ** НХ поради недостатъчен контрол върху автомобила е навлезнал в лентата за насрещно движение, като е ударил движещия се в лентата за насрещно движение л.а. „Ф.“, модел „К.“ с рег. № ** МК. Посоченият механизъм на произшествието се установява от показанията на разпитаните по делото свидетели - Е. П. и А. Б. – участници в процесното пътнотранспортно произшествие. Свидетелката Б., управлявала л.а. „Ф“, модел „П**“ с рег. № ** НХ към датата на произшествието, посочва, че управлявала автомобила по бул. „Ал. Малинов“ с ниска скорост, като заради хлъзгавия път колата поднесла и се ударила в автомобил, който се е движил в насрещната лента за движение. Посочва, че изцяло е поела вината за настъпилия инцидент. Свидетелят Е. П. посочва, че към датата на произшествието е управлявал л.а. „Ф.“, с рег. № ** МК, по бул. „Ал. Малинов“, като се е движел със скорост от около 40 – 50 км./час и на завой друг автомобил се врязал от насрещното платно за движение, като ударил лявата страна на управлявания от свидетеля автомобил. Произшествието настъпило в пътната лента за движение на автомобила на св. П., като другият водач признал вината си за произшествието. Така събраните свидетелски показания са безпротиворечиви, последователни, съответни помежду си и на останалите събрани по делото доказателства, поради което съдът ги кредитира. Показанията на свидетелите напълно съответстват и на отбелязванията върху приетия като доказателство по делото двустранен констативен протокол за ПТП от 10.12.2019г. (л.7 от делото). Макар двустранният констативен протокол да не ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила относно отразените в него обстоятелства, като по същество обективира съгласуваните изявления на участниците в ПТП относно причините за произшествието, съставен при предвидените в закона предпоставки (липса на спор между участниците в ПТП относно обстоятелствата, свързани с него и при причинени само материални щети, които не възпрепятстват МПС да се движи на собствен ход - арг. чл.5, ал.1 от Наредба № Из-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд, вр. чл.125а, ал.2 ЗДвП), то отразеното в него в случая се потвърждава от останалите доказателства, вкл. и от заключението по съдебно – автотехническата експертиза, прието без възражения от страните, което се кредитира от съда, съгласно което получените увреждания по л.а. „Ф.“ с рег. № ** МК отговарят да са получени при описания механизъм.

При това съдът намира, че водачът на л.а. „Ф“, модел „П**“ с рег. № ** НХ е допуснал нарушение на нормата на чл.20, ал.1 ЗДвП, с което е предизвикал настъпване на произшествието. Не се твърдят и не се установяват обстоятелства, които да оборват презумпцията за вина съгласно чл.45, ал.2 ЗЗД.

В допълнение относно установяване на механизма на събитието следва да се посочи, че предвид извършеното частично погасяване по извънсъдебно отправената претенция за възстановяване на сума за платено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноски ответникът извънсъдебно е признал основанието за ангажиране на неговата отговорност на основание чл.411 КЗ, като фактическият състав на търсената отговорност включва и виновно противоправно поведение на водач на МПС, чийто застраховател по риска „Гражданска отговорност“ е ответникът.

Няма спор по делото, че към датата на събитието застраховател по риска „Гражданска отговорност“ на виновния водач е ответникът.

Като доказателство по делото е приета застрахователна полица № ***55 с обект „Ф.К.“ с рег. № ** МК и период на покритие, който включва датата на настъпване на процесното събитие. Застрахователната полица не е подписана от страните по застрахователния договор. От това следва, че не е спазена изискуемата от закона писмена форма за действителност на застрахователния договор – чл.344, ал.1 КЗ. При претендирано

суброгационно право ответникът може да прави възраженията, които ищецът в качеството си на застраховател е могъл да направи спрямо застрахованото лице, в чиито права ищецът претендира да е встъпил. В случая застрахователят не е можел да противопостави на застрахованото лице възражение за недействителност на застрахователния договор по застраховка „автокаска“ предвид плащането на застрахователната премия (относно плащането и ответникът не е повдигал спор). Така с поведението си, приемайки плащане на застрахователната премия, застрахователят (ищец) не е имал право да оспори наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „каска“ при предявяване на процесната щета. При това в случая неспазването на предписаната от закона форма за действителност на застрахователния договор на основание чл.293, ал.3 ТЗ (приложима за търговските сделки, каквато е застрахователната сделка – чл.1, ал.1 ТЗ) не води до недействителност на застрахователния договор, щом от поведението на застрахователя може да се заключи, че не е оспорил действителността на волеизявлението.

Процесното събитие – пътнотранспортно произшествие, представлява покрит от договора за застраховка „каска“ риск, видно от клаузите на застрахователния договор, сключен при клауза „Пълно каско и валутна клауза“ (видно от застрахователната полица) и т.7.1.2, раздел IV от Общите условия от застрахователния договор.

Страните не спорят, а и от събраните доказателства (опис на щета № ***84, доклад по щета ***84 фактура № **59/28.01.2020г., издадена от „М.П.“ ЕООД, фактура № **60/28.01.2020г. от „М.П.“ ЕООД, протокол за приемане и предаване на автомобила при каросерийни и бояджийски ремонти от 10.12.2019г., платежно нареждане от 29.01.2020г.) се установява, че по повод щета, образувана във връзка с процесното събитие, „Ф.К.“ с рег. № ** МК е бил отремонтиран за сметка на ищеца за сумата от 11237,45 лева.

С плащането на застрахователното обезщетение, респ. с възстановяване на вредите в натура (чл.406 КЗ), застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на причинителя на вредата - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне - чл.411 КЗ.

Обемът на отговорността по чл.411 КЗ включва платеното застрахователно обезщетение и ликвидационните разноски. Отговорността на ответника на претендираното основание не може да надвишава застрахователната сума (чл.386, ал.1 КЗ) и действителната стойност на вредата (чл.386, ал.2 КЗ). Разпоредбата на чл.386, ал.2 КЗ предвижда, че обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на застрахователното събитие - действителната (при пълна увреда) или възстановителната (при частична увреда) стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество (чл.400, ал.1 КЗ), съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка (чл.400, ал.2 КЗ).

За установяване на стойността, необходима за възстановяване на вредите към датата на събитието, по делото е изслушвано заключение по съдебно – автотехническа експертиза, прието без възражения, което се кредитира от съда. Вещото лице е възприело вида и степента на уврежданията по автомобила, посочени в опис – заключението на ищеца по процесната щета, като е дало заключение, че същите са в причинна връзка с процесното събитие.

Според заключението на вещото лице стойността на ремонтно – възстановителните работи за отстраняване на щетите, нанесени вследствие на процесното събитие върху л.а. „Ф.К.“ с рег. № ** МК при официален сервиз на марката, при който са извършени ремонтно – възстановителните дейности, възлиза на сумата от 11237,45 лева. Вещото лице е дало заключение, че по средни пазарни цени към датата на произшествието и при с влагане на

алтернативни части ремонтно – възстановителните дейности са на стойност от 8504,45 лева. При изслушване на заключението вещото лице посочва, че от датата на регистрация на автомобила към датата на процесното събитие са изминали 1 година, 8 месеца и 20 дни, като за запазване на гаранционните условия и продължаване на експлоатацията на автомобила и обслужване предписанието на завода – производител е ремонтът да се извършва в официален сервиз или дилър в страната, който е одобрен от официалния вносител.

В клаузата на т.9 от специални условия към застрахователна полица № ***55 е уговорено, че при частично увреждане на МПС застрахованият има право да избере официален автосервиз на съответната марка МПС в Република България. Видно от приетото като доказателство уведомление за щета (л.21), застрахованият е заявил желание обезщетението да бъде извършено чрез ремонт в доверен сервиз „М.П.“ ЕООД.

При така събраните доказателства, след като се установи, че л.а. „Ф.К.“ с рег. № ** МК е бил в гаранционен срок към датата на настъпване на процесното събитие и съгласно уговорките в договора по застраховка „каска“ ремонтът му е следвало да се извърши в официален сервиз, то размерът на вземането по чл.411 КЗ се съразмерява със стойността на ремонтно – възстановителните дейности по официален сервиз на марката и модела на автомобила. От това следва, че възникналото в тежест на ответника вземане по чл.411 КЗ е в размер на 11252,45 лева – платеното застрахователно обезщетение и 15 лева за ликвидационни разноски (чийто размер съдът намира за обичаен и установен съгласно чл.162 ГПК). След приспадане на доброволно погасената сума по извънсъдебно предявената претенция остатъкът от дължимото процесно вземане възлиза на сумата от 5576,22 лева.

От горното следва, че искът е изцяло основателен и следва да се уважи така, както е предявен.

По разноските:

Предвид изхода на делото право на разноски има само ищцовото дружество, на което следва да се присъдят разноски съгласно списък по чл.80 ГПК в общ размер от 1173,62 лева (д. такса, депозит за вещо лице, депозит за свидетел и платено адв. възнаграждение, което е в минимален размер съгласно чл.7, ал.2, т.3, ред. преди изм. ДВ бр.88 от 2022г., вр. пар.2а НМРАВ).

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗД Б.И.“ АД, ЕИК **82, със седалище и адрес на управление: гр. С** да плати на „ЗАД А.Б.“ АД, ЕИК ***60, със седалище и адрес на управление : гр. С** на основание чл.411 КЗ сумата от 5576,22 лева – непогасен остатък от невъзстановена сума за платено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноски за щети върху МПС „Ф.К.“ с рег. № ** МК, обект на сключен при ищеца договор по застраховка „каска“, настъпили при ПТП от 10.12.2019г. в гр. С**, по вина водач на МПС, чийто застраховател по риска „Г****“ към датата на събитието е ответникът, ведно със законната лихва от 31.08.2021г. (дата на подаване на исковата молба) до окончателното плащане, както и на основание чл.78, ал.1 ГПК – сумата от 1173,62 лева – разноски.

Присъдените суми могат да бъдат внесени по следната банкова сметка : IBAN : ***91, BIC : BUINBGSF при „Алианц Банк България“ АД.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____